

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120251053
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120251053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu S. N. M., M., so sídlom B. X, XXX XX Z., R.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX L., o zaplatenie 3.000,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 11Csp/203/2020-175 zo dňa 21. mája 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Súd žalobu zamietá.
II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54a, § 53 ods. 9, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 11 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Vychádzal zo zistenia, že dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená písomná zmluva o splátkovom úvere medzi M. M.. a žalovanou, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3.200,- Eur. Žalovaná podpísala aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých je konkretizovaná doba trvania zmluvy. Žalovaná nesplácala úver riadne a včas, pričom podľa výpisu z jej úverového účtu, tento prestala úplne splácať už dňa 20.02.2016, neskôr uhrádzala splátky už len sporadicky a nie vždy vo výške splátky uvedenej v zmluve. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 05.10.2017 oznámil žalovanej, že je v omeškaní a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy do 15 dní od doručenia, v opačnom prípade ju upozornil na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná dlžné splátky nezaplatila, preto listom zo dňa 23.11.2017 oznámil pôvodný veriteľ vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 22.11.2017. ďalším listom zo dňa 12.09.2018 bola žalovaná opätovne vyzvaná na úhradu jej dlhu a upozornená na právo postúpenia pohľadávky tretej osobe, ktoré následne bolo realizované zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018. Postupca oznámil žalovanej toto postúpenie pohľadávky listom zo dňa 03.01.2019.
4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. Zdôraznil, že zosplateniu predchádzala výzva na úhradu dlžných splátok zo dňa 05.10.2017, ktorá

predstavovala zákonnú podmienku pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru. V liste o zosplatení sa neuvádza kvôli ktorej omeškanej splátke bolo využité toto právo a nesúhlasil s tým, aby dodatočne žalobca (nie veriteľ, ktorý právo uplatnil) uvádzal, ktorá nezaplatená splátka bola relevantná pre zosplatenie úveru a aby si tým prispôboval začiatok plynutia premlčacej doby. Zosplatenie úveru je potrebné posúdiť v kontexte s výzvou zo dňa 05.10.2017, v ktorej sa uvádzajú omeškané splátky vo výške 1.222,72 Eur, čo je celých 18 splátok, a to znamená, že žalovaná sa dostala do omeškania už so splátkou splatnou dňa 20.04.2016 a uplynula dňa 21.04.2019. Žaloba bola podaná až 24.02.2020 a preto zastáva názor, že pohľadávka je premlčaná. Z uvedeného dôvodu nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že k zosplateniu úveru došlo kvôli splátke splatnej 20.11.2017, teda tej, ktorá bezprostredne predchádzala zosplateniu úveru. Zosplatiť úver totiž nebolo možné kvôli spomínanej splátke zo dňa 20.11.2017, pretože muselo ísť o nezaplatenú splátku minimálne v trojmesačnom omeškaní, čo pri spomínanej splátke splnené nebolo. Navyše dodal, že napriek výzve súdu žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanej, keďže nepreukázal, že by vôbec zisťoval jej rodinný stav, príjem a výdavky a že by si tieto aj overoval. Rovnako nevedel vysvetliť o aké informácie ide a predovšetkým nepreukázal výšku príjmu žalovanej, pripojil výpis z úverového registra, ktorý však nemá potrebnú výpovednú hodnotu, pretože sa týka len úverovej zaťaženia žalovanej o vzťahu k istému veriteľovi a nejde o výpis z registra klientskych informácií. Navyše predložený výpis nepreukazuje, že by jeho právny predchodca zisťoval úvery žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy, nakoľko v tomto výpise je uvedený aj ďalší neskorší úver. Z uvedeného dôvodu teda nastala zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vychádzajúc z uvedeného, žalovaná by mala vrátiť len sumu čerpaného úveru bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, teda jej dlh predstavuje sumu 2.138,18 Eur. Zároveň však vychádzal zo záveru o nemožnosti predčasného zosplatenia úveru, ktoré vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom. V danom prípade splatnosť zmluvy má nastať až 20.11.2013 a keďže vyhodnotil predčasné zosplatenie úveru ako absolútne neplatný právny úkon, znamená to, že v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok nebol úver splatný, preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatná, čo znamená nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v spore v celom rozsahu neúspešný, preto nárok na náhradu trov konania mu nevznikol na rozdiel od úspešnej žalovanej, ktorej však preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie podal z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces, nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu ohľadne vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba samostatne. Poukázal tiež na znenie § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého môže svoje právo žiadať o zaplatenie celého dlhu uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. V predmetnom prípade tak mimoriadna splatnosť nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky než tej splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, v danom prípade splátky splatnej dňa 20.11.2017. Z uvedeného dôvodu mal za to, že oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky, s ktorou sa žalovaná dostala prvýkrát do omeškania zaniklo splatnosťou ďalšej splátky úveru. Premlčacia doba pre všetky splátky po 20.11.2017 začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula najskôr dňa 20.11.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 24.02.2020 mal za to, že nárok uplatnil na súde pre uplynutím premlčacej doby a súd vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k opačnému záveru. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania. Uvedené skutočnosti žalovaná pritom žiadnym spôsobom kvalifikovane nepoprela, nakoľko bola počas celého konania absolútne pasívna aj napriek tomu, že jej všetky uvedené listiny boli doručované, preto ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Rovnako sa nestotožnil ani so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, pričom poukázal na prechodné ustanovenie § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a na to, že predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, v čom videl nesprávne právne posúdenie. Uvedená skutočnosť, tak v žiadnom prípade neznamená neplatnosť postúpenia pohľadávky. Vo vzťahu k skúmaniu bonity uviedol, že nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností, pretože bonita bola skúmaná jedným zo spôsobov uvedených v zákone, pričom žalovaná nepoprela ani jedno z jeho tvrdení ohľadom skúmania bonity, napriek tomu, že pasívnu

v konaní nebola. Poukázal na proces skúmania bonity, z čoho je zrejmé, že v tomto konkrétnom prípade bol dopyt vykonaný v deň podpisu zmluvy a bonita bola vypočítaná správne, teda na základe výsledkov z databázy banky. Zdôraznil, že bez náležitého skúmania bonity spotrebiteľa by postupca úver vôbec neposkytol. Považoval za preukázané, že neboli splnené podmienky hrubého porušenia povinnosti, nakoľko si právny predchodca preukázateľne a nesporne svoju povinnosť preveriť dlžníka v registroch splnil. Napadnuté rozhodnutie považuje len za veľmi zdanlivo ochraňujúce spotrebiteľa, neposkytujúce právnu istotu sporovým stranám a spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Záverom poukázal na to, že platobný rozkaz v predmetnom konaní bol zrušený len z procesných dôvodov - nedoručenia do vlastných rúk žalovanej. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu, resp. ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

13. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

16. Možnosť predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípade celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru.

17. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak sa totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, stanú sa následne splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo by však bolo v podstate v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Táto okolnosť však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Treba zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nedošlo k novelizácii §

103 Občianskeho zákonníka, a preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada a nie od okamihu predčasného splatenia, resp. nie od okamihu splatnosti nezaplatenej splátky, ktorá predchádzala predčasnému zosplateniu úveru. Skutočnosť spočívajúca v zosplatení poskytnutého úveru len deklaruje, že došlo k splatnosti dlhu v celom rozsahu, avšak dôvodom vzniku zosplatenia celého poskytnutého úveru je nesplatenie určitej splátky, teda už od tohto momentu začína plynúť premlčacia doba. Moment zosplatenia poskytnutého úveru tak nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby, rovnako ho nezakladá ani dátum splatnosti nezaplatenej splátky, ktorá predchádzala zosplateniu úveru, ale rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať je dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru, ako to vyplýva z § 103 Občianskeho zákonníka.

18. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že v predmetnom prípade išlo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom medzi stranami nebola sporná dohoda o strate výhody splátok. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal za preukázané doručovanie oznámenia o omeškaní a upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.10.2017 (č.l. 68), z ktorej vyplýva, že ku dňu vystavenia tejto výzvy sa žalovaná nachádzala v omeškaní so splácaním úveru vo výške 1.222,72 Eur, avšak nebolo uvedené pre nesplatenie ktorej splátky sa žalovaná dostala do omeškania. Následne až listom zo dňa 23.11.2017 došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru ku dňu 22.11.2017. Z uvedeného tak vyplýva, že došlo ku kumulatívne splneniu podmienok pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti poskytnutého úveru.

19. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že bolo potrebné správne identifikovať tú splátku, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nevyplývalo, aby právny predchodca žalobcu vo listoch zo dňa 05.10.2017 a 23.11.2017 presne označil splátku, od ktorej nezaplatenia odvíjal svoje právo na zosplatenie celého úveru. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, ak identifikáciu prvej nezaplatenej splátky, pre ktorú malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti identifikoval na základe výšky dlžnej sumy uvedenej v liste zo dňa 05.10.2017. Súd prvej inštancie potom dospel k správne záveru, že žalovaná musela byť v omeškaní s platením splátky splatnej minimálne už v mesiaci apríl 2017 (výška neuhradenej istiny 1.222,72 : výška mesačnej splátky 64,80 Eur = 18,87), konkrétne so splatením splátky splatnej dňa 20.04.2016. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 21.04.2016 potom súd prvej inštancie správne odvíjal aj začiatok plynutia 3-ročnej objektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 21.04.2019. Vzhľadom na to, že žaloba bola na súde prvej inštancie podaná dňa 24.02.2020, dospel súd prvej inštancie k správne záveru o premlčaní žalobcovho nároku.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak možno dospieť k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a teda, že v čase podania žaloby bolo právo žalobcu už premlčané, a teda bol daný dôvod na zamietnutie žaloby.

21. Záverom odvolací súd poukazuje na to, že vzhľadom na premlčanie nároku žalobcu sa nebolo potrebné zaoberať ďalšími skutočnosťami, ktoré taktiež odôvodňovali zamietnutie žaloby a na ktoré poukázal súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd nepovažoval za potrebné vysporiadať sa s odvolaním žalobcu v tomto smere, nakoľko už len existencia samotného premlčania žalobcovej pohľadávky postačovala na zamietnutie žaloby.

22. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

23. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s stanovením § 262 ods. 2 C.s.p. tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).